

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

ΠΟΛΛΟΙ συγγραφείς έχουν γράψει για τὰ παθήματα ἀνθρώπων πού ἔτυχε νὰ πέσουν στὰ χέρια τρελλοῦ κουρέως ἢ νὰ θρεθοῦν μέσα στοῦ τραῖνο, τοῦ ὁποίου ὁ μηχανικός τρελλαίνεται ξαφνικά.

Κανείς, ὅμως, δὲν φαντάσθηκε ποτέ, τί μπορεῖ νὰ πάθῃ ἓνας ἄνθρωπος, πού πέφτει τὰ χέρια ἐνὸς τρελλοῦ ὀδοντογιάτροῦ !

Καί ὅμως αὐτὸ συνέβη, πρὸ ὀλίγου καιροῦ, σ' ἓνα προάστειο τῆς Βουδαπέστης:

Ὁ δόκτωρ Στράους, ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους φημισμένους ὀδοντογιάτροὺς τῆς Βουδαπέστης, εἶχε πάει σὲ κάποια ἐξοχή, γιὰ νὰ ξεκουραστῇ γιὰ δυὸ-τρεῖς ἑβδομάδες, ἀφήνοντας στὴν κλινικὴ του τὴν ἔμπιστό του γραμματέα γιὰ νὰ τὴν ἐπιβλέπῃ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὴν πελατεία του, περὶ τῆς προσωρινῆς του ἀπουσίας.

Λίγες ἡμέρες ὅμως μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ δόκτορος Στράους, ἓνα πρωὶ ξαφνικά, παρουσιάστηκε στὴν γραμματέα του, κάποιος κύριος, ὁ ὁποῖος τῆς ἀνήγγειλε ὅτι εἶχε σταλῆ ἀπὸ τὸν προϊστάμενό της, γιὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ στὴ δουλειά του, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του.

Τῆς παρουσίασε μάλιστα καὶ μιὰ ἰδιόχειρη ἐπιστολὴ τοῦ δόκτορος, ὁ ὁποῖος τῆς συνιστοῦσε μὲ τίς θερμότερες φράσεις, τὸν ἀναπληρωτὴ του.

Ἡ γραμματεὺς δὲν εἶχε, φυσικά, κανέναν λόγο νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις στὴ διαταγὴ τοῦ προϊσταμένου της, καὶ ἔτσι ὁ ἀγνωστὸς ἐγκατεστάθηκε ἀμέσως στὸ ἐργαστήριό τοῦ δόκτορος καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Σὲ λίγη ὥρα ἔφθασε κάποιος πελάτης, ὁ ὁποῖος παραπονιότανε ὅτι ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὰ δόντια του.

Ἀμέσως ὁ ὀδοντογιάτρος ἄρχισε νὰ ἐξετάζῃ μὲ προσοχὴ τὸ στόμα τοῦ πελάτου του.

Ἄμα τελείωσε ἡ ἐξέτασις τοῦ εἶπε:

— Κατάλαβα περὶ τίνος πρόκειται... Ἔχετε παραπολλά δόντια !...

— Τί εἶπατε ; Πολλὰ δόντια !... Δὲν σὰς ἐννοῶ ! ἀποκρίθηκε ξαφνιασμένος ὁ πελάτης.

— Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ καταλάβετε... Πρέπει νὰ σὰς θγάλω ἓνα ἀπ' τὰ χρυσὰ δόντια σας...

— Μὰ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὰ ἔβαλα, γιάτρε μου ! εἶπε πάλι, περισσότερο τώρα, ἔκπληκτος, ὁ πελάτης.

— Ἐκάματε πολὺ ἀσχημα πού τὰ θάλατε !...

— Μοῦ τὰ ἔβαλε ὁ ἴδιος ὁ δόκτωρ Στράους, τὸν ὁποῖον σεῖς ἀναπληρώνετε...

— Τὸ ξέρω αὐτὸ !... Μὰ δὲν ἔχει σημασία. Ἐγὼ πρόκειται νὰ ἐφαρμόσω ἓνα ἄλλον τρόπο θεραπείας.

— Γιὰ ἐξηγήστε μου. Ποῖον τρόπο ;

— Δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ τίποτε. Αὐτὸ εἶνε μυστικὸ ἐπαγγελματικὸ !

Καὶ ἀμέσως, χωρὶς νὰ προσθέσῃ ἄλλο τίποτε, ζήτησε ἀπὸ τὴ γραμματέα τοῦ δόκτορος Στράους τὸ χλωροφόρμιο, μὲ τὸ ὁποῖο ἐνάρκωσε τὸν πελάτη του !

Ὅταν ἐκεῖνος, ὕστερ' ἀπὸ λίγο συνῆλθε, εἶδε ὅτι ὁ γιάτρος

ρα. Φοβᾶται πάντοτε ὅτι θὰ ἀπογοητευθῇ. Ἐπιστρέφει λοιπὸν γρήγορα στὸ σπιτί της γιὰ ν' ἀναπαυθῇ. Μόνη, μέσα στὸ σιωπηλὸ διαμέρισμά της, μὲ δυὸ ὑπηρετρίες, πού περνοῦν ἀθόρυβα τὸς διαδρόμους, γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀνησυχῆσουν, ἡ Κάτε κλείνεται στὸ γραφεῖο της καὶ κοιτάζει μ' ἓνα περίεργο βλέμμα τ' ἀναρίθμητα γράμματα τοῦ καθημερινοῦ ταχυδρομείου της. Ἀργά, μὲ τὴν μελαγχολία στὸ πρόσωπο, ψάχνει ἀνάμεσα στοὺς φακέλους πού ἔχουν οὐγγαρέζικα γραμματόσημα. Κι' ὅταν δῆ σ' ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς τὸν γραφικὸ χαρακτήρα τῆς μητέρας της, τὸ πρόσωπό της φωτίζεται ἀπὸ τὴ χαρὰ. Ἡ Κάτε λατρεύει τὴ μητέρα της...

Ἐπειτα, εὐχαριστημένη ἀπὸ τὰ νέα πού ἔμαθε γιὰ τὴν ἀγαπημένη της Οὐγγαρία, γιὰ τοὺς παιδικοὺς φίλους της καὶ γιὰ τοὺς γονεῖς της, ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅλα τ' ἄλλα γράμματα καὶ δὲν συλλογίζεται τίποτε ἄλλο, παρὰ ὅτι εἶνε ὥρα πειὰ νὰ πάρῃ ἓνα θερμὸ λουτρὸ καὶ νὰ ἀποσυρθῇ στὸν κοιτῶνα της.

Ἀνήσυχη, κουρασμένη ἀπ' ὅλα, ἔτοιμη πάντα γιὰ περίεργες περιπέτειες καὶ γιὰ καινούργιους ὀρίζοντες, ἡ Κάτε φὸν Νάγκυ εἶνε ἓνα ἀλλόκοτο κρᾶμα τρελλῆς καὶ φρόνιμης γυναίκας.

ΣΕΡΖ ΒΕΜΠΕΡ.

τοῦ εἶχε θγάλει καὶ τὰ τέσσερα... χρυσὰ δόντια πού εἶχε στὸ στόμα του.

— Καὶ τώρα ; Τί θὰ γίνῃ ;

— Πρὸς τὸ παρὸν τίποτε. Ξαναγυρίστε ὅμως τὴν Παρασκευή, νὰ συνεχίσουμε τὴν θεραπεία σας...

Ὁ πελάτης ἔφυγε ἀδημονῶντας νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γιὰ νὰ ἰδῇ τὴ νέα μέθοδο τῆς θεραπείας τοῦ καινούργιου γιάτροῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐκεῖνος, μόλις εἶδε ὅτι ἔφυγε ὁ πελάτης, φόρεσε τὸ καπέλο του καὶ πῆγε ὡς ἔξω, σ' ἓνα γειτονικὸ χρυσοχοῦ, ὅπου καὶ πούλησε τὰ τέσσερα χρυσὰ δόντια πού εἶχε θγάλει !...

Ὅταν σὲ λίγο ξαναγύρισε στὸ ἐργαστήριό, βρῆκε μιὰ ἄλλη πελάτιδα πού τὸν περίμενε ἐκεῖ.

Ἡ πελάτις αὐτή, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἦταν νεωτάτη καὶ πολὺ ὠραία, εἶχε τὸ στόμα φραγμένον μ' ἓνα μαντήλι καὶ φαινόταν πὼς πονοῦσε τρομερά.

Ὁ γιάτρος δὲν ἔχασε καιρὸ καὶ ζήτησε πάλι τὸ χλωροφόρμιο. Ἡ νεαρή πελάτις ναρκώθηκε κι' ἔπαψε νὰ πονᾷ. Σὲ λίγο ὅμως, ὅταν συνῆλθε, ἔβαλε σπαρακτικὰ φωνές καὶ λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν ταραχὴ της...

Ἀπὸ τὸ στόμα της εἶδε ὅτι τῆς ἔλειπαν... ὅλα τὰ δόντια της. Τῆς τὰ εἶχε θγάλει ὁ γιάτρος...

Ἐξάλλῃ κατέθηκε γρήγορα τὶς σκάλες τῆς κλινικῆς τοῦ δόκτορος Στράους κι' ἔτρεξε ἀμέσως στὸ γειτονικὸ ἀστυνομικὸ τμήμα, ὅπου καὶ κατήγγειλε τὸν παράξενον ὀδοντογιάτρο.

Ὁ ἀστυνόμος τοῦ ἐτηλεφώνησε ἀμέσως, ζητώντας του ἐξηγήσεις. Ἐκεῖνος ἀπαθέστατα ἀποκρίθηκε ὅτι... μόνον ἔτσι μποροῦσε νὰ θεραπευθοῦν τὰ δόντια τῆς κυρίας καὶ ὅτι ἐσκόπευε νὰ τῆς θάλῃ ἄλλα... ψεύτικα !...

Ὁ ἀστυνόμος ἐπανέλαβε στὴν κυρία τὶς ἐξηγήσεις τοῦ γιάτροῦ, ἐκείνη ὅμως ἐπέμενε καὶ ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ στὸν δικηγόρο της, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴ σχετικὴ ἀποζημίωσι, ἀφοῦ ἡ ἀστυνομία δὲν μποροῦσε νὰ ἐπέμβῃ.

Ἔτσι δόθηκε ἀκόμα καιρὸς στὸν περίεργον αὐτὸ γιάτρο νὰ ἐξακολουθῇ ἀνενόχλητος τὴν παράξενη αὐτὴ θεραπεία του.

Σὲ λίγες ἡμέρες ὅταν ἓνας ἄλλος πελάτης, μὲ ἀθλητικὸ παράστημα, παρουσιάστηκε στὸ ὀδοντοϊατρεῖο καὶ παραπονέθηκε ὅτι κι' αὐτὸς ὑποφέρει ἀπὸ φοβερὸ πονόδοντο, ὁ ἰδιορρυθμὸς ἀντικαταστάτης τοῦ δόκτορος Στράους, τοῦ εἶπε:

— Βλέπω, κύριε, ὅτι αὐτὸ τὸ δόντι πού σὰς πονεῖ εἶνε ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους τραπεζίτες σας καὶ ὅτι ἔχει τελείως σαπίσει. Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν θγάλουμε κι' ἐγὼ θὰ σὰς τοποθετήσω στὴ θέσι του ἓνα ἄλλο τεχνητὸ καὶ καλύτερο... Ἐλάτε αὔριο τὸ πρωὶ ἐδῶ, κατὰ τὰς δέκα !...

Τὴν ἄλλην ἡμέρα τὸ πρωὶ, ἡ γραμματεὺς τοῦ Στράους, εἶδε κατάπληκτη τὸν γιάτρο νὰ μπαίνει μέσα στὸ ἐργαστήριό, κρουτάντας στὰ χέρια του ἓνα μικρὸ συλλάκι καὶ νὰ τῆς ζητεῖ ἀμέσως τὸ χλωροφόρμιο.

Ὅταν ἐκείνη τοῦ ἔφερε τὸ ναρκωτικόν, ὁ γιάτρος νάρκωσε τὸ σκυλλί αὐτὸ κι' ἀμέσως τὸν εἶδε νὰ τοῖ θγάλῃ ἓνα γερὸ δόντι !

Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα καὶ φάνηκε νὰ ἔρχεται ὁ πρῶτος ἐκείνος πελάτης πού ἐπρόκειτο νὰ ξαναπῆ στὶς δέκα.

Ὁ γιάτρος τὸν κάθησε στὴν πολυθρόνα καὶ τοῦ ἔβγαλε γρήγορα τὸν τραπεζίτη πού πονοῦσε καὶ στὴ θέσι του πῆγε νὰ τοποθετήσῃ τὸ δόντι πού εἶχε θγάλει ἀπὸ τὸ... σκυλλί !

Κατάπληκτος καὶ φοβισμένος ὅμως ὁ πελάτης αὐτὸς, μόλις ἀντελήφθη ἐκεῖνο πού θὰ γινόταν, πετάχθηκε ἀπάνω ἀπὸ τὴν πολυθρόνα καὶ ἀφοῦ ἔσκασε μιὰ δυνατὴ γροθιά στὸ πρόσωπο τοῦ γιάτροῦ, ἔτρεξε ἀμέσως νὰ τὸν καταγγείλῃ στὸ ἴδιο γειτονικὸ τμήμα, πού εἶχε πάει καὶ ἡ κυρία.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴ δεύτερη αὐτὴ καταγγελία ἡ ὑπόθεσις ἦταν περὶ πολὺ ὑποπτη καὶ διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ ὀδοντογιάτροῦ !

Ἡ ἀνάκρισις πού ἐπακολούθησε, ἀπέδειξε ὅτι ὁ παράξενος αὐτὸς ὀδοντογιάτρος δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Μάξ Μπρίνστιγκερ, ἓνα γνωστὸ τρελλό, πρῶτον φοιτητὴν τῆς ὀδοντοϊατρικῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσῃ ν' ἀδραπετεύσῃ ἀπ' τὸ φρενοκομεῖο, πού ἦταν κλεισμένος καὶ στὸ ὁποῖο τὸν ἔστειλαν καὶ πάλι.